

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 535: Ngũ Uẩn Vốn Dĩ Là Không, Ngã, Nhân, Chúng Sanh, Thấy
Đều Là Ngũ Uẩn Giả Hợp, Vốn Dĩ Đều Không**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 046)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

**【Ngũ uẩn vốn dĩ là không, ngã, nhân, chúng sanh, không gì chẳng
phải là ngũ uẩn giả hợp, vốn dĩ đều không.】**

“Ngã” (Ta) là chỉ cho chính cái thân này của mình, bao gồm cả cái tâm Bát thức chuyên tư duy và tưởng tượng; “nhân” (Người) là chỉ cho tất cả hữu tình chúng sanh; “chúng sanh”, bao gồm tất cả chúng sanh vô tình, cùng với mọi hiện tượng tự nhiên, tất thấy đều được bao hàm trong đó. Hết thấy mọi hiện tượng, giống như trong “Kinh Kim Cang” có nói “phàm sở hữu tướng” (phàm những gì có hình tướng), đều là do ngũ uẩn giả hợp mà thành.

Ngũ uẩn là nói từ trên những chủng loại lớn, nếu phân chia chi tiết trong mỗi một uẩn thì nhiều đến vô lượng vô biên. Phật trong kinh “Hoa Nghiêm” có giảng cho chúng ta rằng, nhỏ như vi trần, lớn như thế giới, thấy đều do vô lượng nhân duyên tạo thành. Vô lượng nhân duyên quy nạp lại, đem quy nạp thành năm loại lớn thì gọi là ngũ uẩn, cho nên ngũ uẩn chính là năm loại lớn này: sắc, thọ, tưởng, hành, thức. “Vốn dĩ đều không”, năm loại lớn này cũng bất khả đắc (không thể đạt được). Vì sao vậy? Năm loại lớn này cũng là pháp do duyên sanh, cũng không phải là thật.

**【Cái gọi là thọ giả tướng, chính là niệm niệm dời đổi, tức là tướng
tương tục, là sự tương tục của sát-na sanh diệt.】**

Cũng không phải là thật, cũng là giả, hiện tại chúng ta nói đó là sự tiếp nối trên phương diện thời gian. Kỳ thực nếu nói lời chân thật, thì thời gian hoàn toàn không tồn tại, thời gian không phải là thật, cảnh giới này đích xác là rất

khó hiểu. Nếu chúng ta dùng phim ảnh để quan sát, thì có thể thể hội được một chút ý nghĩa.

Khi bộ phim được trình chiếu, có trước có sau, có sự nối tiếp (tương tục), đó chính là thời gian ; nhưng nếu bạn nhìn vào cả một cuộn phim nhựa lớn đó, thì không có thời gian, không có trước sau, thời gian liền không còn nữa. Do đây có thể thấy, thời gian chỉ là một loại ảo giác khi đặt cuộn phim lên máy chiếu, kỳ thực không hề có thời gian, toàn bộ đều là giả, không có một thứ nào là thật cả.

Chấp trước thì sai rồi, không chấp trước thì mới đúng. Thế nên tất cả chư Phật Bồ Tát đều không chấp trước, không chấp trước chính là giác, chính là trí tuệ; còn chấp trước chính là mê, chính là bất giác.